

यदेतिसार्धः परमवानुवादः प्रत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि समन्तुष्यं स्वपंतिरुमिषिदूभस्मभावं गच्छंति तदाप्योन्मूलं लब्धुं विप्रलब्धुं क्विग्यजमानं देहि अमुं लोकं प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पंडिता इच्छंति
वेहृत्पस्यात्मनो नष्टत्वात् आमुष्मिकफलवचनमनर्थकस्यादिति भावः ॥ १८ ॥ वर्तेत परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् ॥ १९ ॥ पंथानो मार्गान् द्वितीयार्थे प्रथमा अन्यान् गतिमार्गान् मोक्षयते किंतु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापय
ति ॥ २० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ यदि दं धर्मगहनमित्यध्यायस्य विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोखलु महदुःखमित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥

यदा सर्वे समन्यस्ताः स्वपंतिधरणीतले ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छंति प्रलब्धुमिह दुर्बुधाः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च योनिशम्य श्रुतिं त्विमां ॥ अध्रुवे जीवलोके स्मि
न्यो धर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिवर्तेत प्राप्नुयात्परमां गतिं ॥ १९ ॥ एवं सर्वं विदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ स प्रमोक्षयते सर्वान्यंथानो मनुजेश्वर ॥ २० ॥ इ
ति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच यदि दं धर्मगहनं बुद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्धि विस्तर
तः सर्वं बुद्धिमागं प्रशंसमे ॥ १ ॥ विदुर उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ यथा संसारगहनं वदंति परमर्षयः ॥ २ ॥ कश्चिन्महतीकांतारेव
र्तमानो द्विजः किल ॥ महदुर्गमनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलं ॥ ३ ॥ सिंहव्याघ्रगजक्षौघैरतिघोरं महास्वनैः ॥ पिशितादैरतिभयैर्महोग्राकृतिभिस्तथा ॥ ४ ॥ समं
तात्संपरिक्षिप्तं यस्मदृष्ट्वा त्रसेद्यमः ॥ तदस्य दृष्ट्वा हृदयमुद्वेगमगमत्परं ॥ ५ ॥ अभ्युच्छ्रयं च रोम्णां वै विक्रियाश्च परंतप ॥ स तद्वनं व्यनुसरन्संप्रधावन्नितस्ततः
॥ ६ ॥ वीक्षमाणो दिशः सर्वाः शरणं कभवेदिति ॥ स तेषां छिद्रमन्विच्छन् द्रुतो भयपीडितः ॥ ७ ॥ न च निर्याति वै दूरं न वा तैर्विप्रमोच्यते ॥ अथापश्यद्वनं घोरं स
मंताद्वागुरावृतं ॥ ८ ॥ बाहुभ्यां संपरिक्षिप्तं स्त्रिया परमघोरया ॥ पंचशीर्षधरैर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ॥ ९ ॥ नभःस्पृशैर्महावृक्षैः परिक्षिप्तं महावनं ॥ वनमध्ये च
तत्राभूदुदपानः समावृतः ॥ १० ॥ वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दृढाभिरभिसंवृतः ॥ पपात स द्विजस्तत्र निगूढे सलिलाशये ॥ ११ ॥ विलग्नश्चाभवत्तस्मिन्लतासंता
नसंकुले ॥ पनसस्य यथा जातं वृंतं बद्धं महाफलं ॥ १२ ॥ स तथा लंबते तत्र तूर्ध्वपादोत्थधः शिराः ॥ अथ तत्रापि चान्योस्य भूयोजात उपद्रवः ॥ १३ ॥ कूपमध्ये
महानागमपश्यत महाबलं ॥ कूपवीनाहवेलायामपश्यत महागजं ॥ १४ ॥

द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यां जायत इति द्विजः जंतुः वनं संसारः क्रव्यादा व्याधयः ॥ ३ ॥ महान्स्वनोदुःखशब्दोयैस्तैः सिंहादिभिर्व्याधिभिः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ बागुराः विषयतृष्णादिवासनाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ विलग्नः तत्रैवाभिमानवान् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वपादोत्थधः शिराः स्वर्गं धृतः संसारमनुसृतः ॥ १३ ॥ नागं कालसर्पं वीनाहो मुखबंधनं तस्य स्वदेहकूपप्रच्छादकस्य मरणकारणस्य क्रोधलोभादेर्वे
लायां संवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं तिरोधानुसहायो भवति ॥ १४ ॥